

synes, det er uacceptabelt, at svaret på det spørgsmål står hen i det uvisse, og at vi står i den situation, at det er noget, der skal administreres ude på de konkrete arbejdspladser, men at man ikke ved, om man kan lave en sådan overenskomstregel eller ej.

(Kort bemærkning).

Jan Petersen (S):

Jeg vil være tilfreds med, at vi som grundlag for debatten efter frokostpausen får et sådant notat.

Men når jeg udtrykker den tilfredshed, må jeg også sige til hr. Langballe, at selv Præsteforeningen har vel en eller anden form for overenskomster, der gælder for både faglærte og ufaglærte præster. Når jeg har taget spørgsmålet op her ved ændringsforslaget, skyldes det ikke de motiver, som hr. Langballe tillægger mig og mine, men at det ud over den politiske debat om de forskelle, der er, også er Folketingets opgave at skabe lovkvalitet.

Jeg forstår ikke, at en sådan bemærkning kan komme, når jeg går herop og peger på noget konkret, jeg er blevet i tvivl om. Den tvivl, jeg har, må afklares af hensyn til de mennesker, der skal leve med det her, efter at lovforslaget er vedtaget, og jeg må gøre opmærksom på, at hvis en medarbejder indgår en deltidsaftale uden om sine kolleger, har det konsekvenser for disse kolleger. Et eller andet sted har det også noget med næstekærlighed at gøre, hvis jeg skal blive i et sprog, som jeg gætter hr. Langballe kan forstå.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Nu synes jeg ikke, at ministeren skal falde i det hul, som hr. Langballe er ved at grave. Det var nærmest sådan, det lød, og derfor håber jeg, at når vi nu har fået lejlighed til at se det notat, som kommer frem, kommer der en anerkendelse af tillidsmanden, så vi kan komme ud over den diskussion, vi har haft om ændringsforslaget.

Kl. 11.45

Jeg vil give ministeren et råd: jeg tror sådan set, det vil være klogt, at ministeren får skrevet ind i lovforslaget, at det er tillidsmanden, man får med sig. Jeg tror det af mange grunde, nemlig af hensyn til alle de andre mekanismer, som fungerer på arbejdspladsen med samarbejdsudvalg og den måde, hvorpå man udøver demokrati på arbejdspladsen. Der er jo ikke tale om, som det også er blevet sagt, at tillidsmanden er en tilfældig person og dermed kun kan udføre nogle bestemte ærinder. Der er tale om, at man

har en person, som sådan set ser på det hele og derfor ikke bare kan være med til at give de bedste råd, men også kan være med til at hjælpe de bedste ting igennem.

(Kort bemærkning).

Carsten Hansen (S):

Til hr. Langballe vil jeg godt sige, at man har fået to ører og én mund, fordi man skal lytte dobbelt så meget, som man taler.

Jeg vil også sige til hr. Langballe, at hvis hr. Langballe havde fulgt processen i Arbejdsmarkedsudvalget og debatten i salen, kunne det godt være, at han havde opdaget, at der er meget mismask og mange uklarheder, som er væsentlige for hele aftalesystemet. Jeg tror, at på et eller andet tidspunkt må det gå op for selv Dansk Folkeparti, at det danske aftalesystem er guld værd, fordi det sikrer roen og freden på arbejdsmarkedet, og det er det, der kommer i fare med dette forslag. Det er ikke et simpelt spørgsmål om noget retorik, som det fremstilles fra Dansk Folkepartis side.

Så vil jeg godt sige til ministeren, at det bliver raret at se det notat, for det er jo endnu et af de mange eksempler på, at der er mange uklarheder i sagen. Men jeg vil også sige, at hvis det ikke er tilfredsstillende, er vi nødt til at bede om at få sagen tilbage i Arbejdsmarkedsudvalget og få den belyst, så vi har lejlighed til at stille yderligere spørgsmål. Det er væsentligt, at vi sikrer en ordentlig lovkvalitet, og at de mennesker ude på arbejdspladserne, der skal leve med det her, også ved, hvad de har at rette sig efter. Vi har fået det svar, at det er måske ulovligt, det er ikke lovligt, osv., så det er meget vigtigt og ligger os voldsomt på sinde, at lovkvaliteten er i orden.

Formanden:

Hr. Lars Barfoed, så kommer hr. Langballe bag efter, og så har jeg tænkt mig at afbryde debatten, uanset hvem der beder om ordet.

(Kort bemærkning).

Lars Barfoed (KF):

Når man fra Socialdemokratiets og andres side lægger så megen vægt på dette spørgsmål, synes jeg, det er fantastisk, at man ikke under den meget lange og grundige udvalgsbehandling, der har været, har stillet spørgsmålet helt konkret og afkrævet ministeren et skriftligt svar, i stedet for at man her i allersidste øjeblik nærmest kræver, at ministeren skal afgive et juridisk responsum på spørgsmålet her fra Folketingets talerstol.